

gaae af et Tilbageblik paa de nærmest foregaaende Paragrapher i Grundloven, at dette virkelig maa være Meningen. I dens § 30 staaer der saaledes udtrykkeligt, at Den, der skal have Valgret til Folkethinget i en vis Kreds, skal have havt Bopæl i eet Aar i Kredsen paa den Tid, da Valget foregaaer. I § 35 siges det ligeledes for Landstingsvælgernes Vedkommende, at de skulle have havt Bopæl i vedkommende Landstingskreds i det sidste Aar før Valget. Derefter forekommer Udtrykket „i det sidste Aar“ ligeledes i § 36 om de høistbesattede Valgberettigede til Landstinget i Kjøbenhavn paa en saadan Maade, at det ikke kan være Tvivl underkastet, at der fra den foregaaende Paragraph efter Ordene „i det sidste Aar“ maa underforstaaes „før Valget“. Endelig forekommer Udtrykket „i det sidste Aar“ i § 37, der handler om Vælgerne og Valgmændene til Landstinget i Kjøbstæderne og paa Landet, paa to Steder, hvor det ligeledes er en Selvsølge, at der efter Ordene „det sidste Aar“ fra § 35 maa underforstaaes „før Valget“. Det vilde ogsaa have været overordentlig uklart og ucorrect at tale om „det sidste Aar“, naar man ikke havde fastsat Udgangspunktet for „det sidste Aar“, det Punkt, hvorfra dettes Beregning skal begynde. Men naar nu dette altsaa er Meningen af § 38, saa finder jeg, at den Fortolkning, som det ærede Udvalg har givet af Bestemmelsen om Bopæl i Kredsen i det sidste Aar, er overordentligt tvungen, at den er mindre naturlig end en modsat Fortolkning. Det ærede Udvalg mener, at Betingelsen: Bopæl i Kredsen i det sidste Aar, skal være gjældende til enhver Tid; men vi maae jo forstaae dette — det ere vi jo enige om (Ordføreren: Nei!) — saaledes, at det sidste Aar skal regnes tilbage fra Valget. Naar det ærede Udvalg altsaa vil give den Betingelse, at Valgbarhed til Landstinget skal være afhængig af at have havt Bopæl i Valgkredsen i det sidste Aar før Valget, den Udstrækning, at denne Betingelse skal gjælde til enhver given Tid,

saa maa Paragraphen siges at være meget uheldigt affattet. Dersom dette skulde være Meningen, saa maatte der have været benyttet lignende Udtryk som i den følgende Paragraph, hvor der er Tale om Kongens Udnevnelse af Landstingsmedlemmer, og hvor man ikke har ladet det være Nok med at sige, at disse skulle have været Medlemmer af de lovgivende Forsamlinger, men, hvor man ogsaa udtrykkeligt tillige har nævnt dem, der ere Medlemmer af den lovgivende Forsamling. Der maatte da, med andre Ord, i § 38 foran Udtrykket „har havt“, der henviser til den forbigangne Tid, have staaet et „har“, og Paragraphen maatte altsaa have lydt omtrent saaledes: „Valgbar til Landstinget er Enhver, der er valgbar til Folkethinget, naar han har Bopæl i Valgkredsen og har havt denne idetmindste i det sidste Aar før Valget.“ I saa Fald vilde den Fortolkning unægteligt have været given, som det ærede Udvalg har foretrukket. Som § 38 nu er affattet, paastaar jeg derimod, at den Fortolkning er naturligere, som antager det Aar, hvori Vedkommende skal have havt Bopæl i Kredsen, for endt med Valgdagen, saaledes at det derefter staaer den Valgte frit for at flytte bort fra Valgkredsen uden at tabe den af Valget flydende Ret. — Derimod har nu den ærede Ordfører — og det var jo let at vente — paaberaabt sig § 58 i Grundloven, som siger, at Enhver, der taber Betingelserne for Valgbarheden, skal miste den af Valget flydende Ret. Naar man imidlertid vil undersøge Betingelserne for Valgbarhed saavel til Folkethinget som til Landstinget, saa vil man finde, at der er nogle af disse, som kunne tabes, men at der Andre, som ikke kunne tabes. Valgbar til Folkethinget er jo saaledes enhver Mand, naar han har fyldt sit 25de Aar; men den Egenstab, at have fyldt sit 25de Aar, kan ikke tabes. Det er dernæst vel muligt, men dog næsten ikke tænkeligt at kunne tabe den Egenstab at have Indfødsret — det vilde jo forudsætte, at den Valgte flyttede til et fremmed Land og traadte i un-